

Bilag til bet. o. lovf. om lands- og regionplanlægning.

lovbekendtgørelse nr. 423 af 11. september 1972).

Vejadgangsudvalgene nedsættes af amtsrådene og består nu af en af ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra amtsrådet udpeget formand, 3 medlemmer repræsenterende centraladministrationen, 2 medlemmer repræsenterende amtsrådet og 2 medlemmer repræsenterende kommunalbestyrelserne i amtskommunen.

Før et vejadgangsudvalg afgiver indstilling til ministeren for offentlige arbejder, skal udvalget forhandle med vedkommende vejbestyrelse, amtsrådet, den pågældende kommunalbestyrelse og det eventuelle byudviklingsudvalg. Uenighed mellem udvalget og en af disse myndigheder afgøres af ministeren i forbindelse med ministerens beslutning om fastsættelse af adgangsbestemmelser. Ministeren kan med tilslutning fra det i lovens § 3 omhandlede vejnavn skærpe de adgangsbestemmelser, som udvalget har indstillet, og fastsætte adgangsbestemmelser også for veje, som udvalget ikke har indstillet adgangsbestemt.

Udvalgene kan til enhver tid gøre indstilling til ministeren om ændringer i fastsatte adgangsbestemmelser og skal tage spørgsmålet op, hvis ministeren eller en af de ovennævnte myndigheder anmoder derom.

Det bemærkes, at særregler for Københavns og Frederiksberg kommuner er holdt uden for ovenstående fremstilling.

Spørgsmål 10:

Ad § 7, stk. 2. Hvilke andre forhold ud over de i stk. 1 nævnte omfattes af bestemmelserne i stk. 2?

Svar:

Regionplanlægningen omfatter efter lovforslagets § 7, stk. 1, kun arealanvendelsen.

Det vil imidlertid være betænkeligt fuldstændigt at begrænse indholdet af en regionplan til de i § 7, stk. 1, udtrykkeligt nævnte forhold, idet der i så fald måtte sluttes modsætningsvis, således at planen ikke kunne omhandle andet, end hvad der klart kunne henføres til et af punkterne i stk. 1.

Det kan således ikke udelukkes, at det vil have væsentlig betydning for fremme af en hensigtsmæssig by- og bebyggelsesudvikling m. v. i amtskommunen, at den sammenfattende regionplan også kan indeholde be-

standdele af f. eks. den amtskommunale sektorplanlægning. Som et muligt eksempel kan nævnes den vandforsyningsplanlægning, som amtsrådene skal foretage efter forslag til ny § 6 i vandforsyningsloven, jfr. lovforslaget om ændring af denne lov (F. 156).

Det vil næppe heller kunne udelukkes, at det i særlige tilfælde kan være påkrævet af hensyn til den hensigtsmæssige by- og bebyggelsesudvikling i amtskommunen, at regionplanen indeholder hovedretningslinier for erhvervslokaliseringen ud over de retningslinier, der foreslås udtrykkeligt hjemlet i stk. 1, nr. 1 og 3.

Spørgsmål 10 a:

I tilknytning til svaret på spørgsmål 10 spørges, om ministeren vil overveje en ændret affattelse af § 7, således at denne bestemmelse bliver udtømmende med hensyn til de retningslinier og bestanddele, som regionplanen kan indeholde.

Svar:

Spørgsmålet har været nøje overvejet under lovforslagets udarbejdelse, ligesom det er blevet drøftet under forhandlingerne med de kommunale organisationer.

Af de grunde, som er nævnt i svaret til udvalgets spørgsmål 10, vil forslag om ændret affattelse af § 7 ikke blive fremsat fra min side.

Spørgsmål 11:

Er sigtet med § 8 (jfr. § 10, stk. 2) at give mulighed for at supplere en udarbejdet regionplan med en oversigt over den samlede amtslige sektorplanlægning, og anser ministeren et sådant supplement for hensigtsmæssigt?

Svar:

Sondringen mellem den egentlige regionplan (§ 7) og den til planen hørende redegørelse (§ 8) har sin baggrund i, at kun selve regionplanen foreslås tillagt bindende virkning for kommunalbestyrelserne (§ 15). Det er derfor nødvendigt at begrænse den bindende regionplan, så den ikke indeholder oplysninger om indsamlede data, analyser af disse, beregninger og prognoser, diskussion af alternativer m. v. Denne beskrivende del